

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਨਿਸਟ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਦੇ ਹੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸੋਚਣ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਕਦੀ ਵੀ ਉਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਕਰਾਏਗਾ ਤਾਂ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਸੋਚਣ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਉਨਤੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਯੋਗ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਦੀਵੇ ਕੀ ਔਰ ਤੂਫ਼ਾਨ ਦੀ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਹੈ ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਗੀਤ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਯਾਦ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਅੱਖਰ ਲਿਖਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਹਨ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਹੀਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਹ ਸੰਗਮ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਤੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੰਬਰਵਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੜੀ ਪਰਲੇ ਹੋਈ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ? ਨੰਬਰਵਨ ਇਹ ਹੈ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਅੰਗੂਠਾ ਚੁਸਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ। ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੰਬਰਵਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਲਯ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਪੁਆਇੰਟ ਰਪੀਟ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ - ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ। ਇਹ 4 ਯੁਗ ਤਾਂ ਹੈ। ਪੰਜਵਾਂ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਚੋਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਨਿਸਟ ਤੋਂ ਸਰਵੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਜਾਂ ਸਰਵੋਤਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ। ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਮ ਹੈ ਇਹ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਸੂ ਸਿੰਪਲ ਹੈ। ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਅਬਲਾਵਾਂ ਕੁਬਜਾਵਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ - ਲਿਖੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਧੂ ਸੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਕੋਈ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਖਾਧਾ - ਪੀਤਾ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਕੀ? ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਣਾ - ਪੀਣਾ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਖਾਦ ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਨੈਚੁਰਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਰਿਧੀ - ਸਿੰਧੀ ਪਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਅੱਗ ਤੇ ਪਾਣੀ ਉੱਪਰ ਤੁਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਲਾ ਫਾਇਦਾ ਕੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਇਸ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਤੋਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਦੁਖੀ ਤੋਂ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੂੜ੍ਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਸੰਕਰ ਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਵਕਤ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਜੋ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਕੇ ਆਪ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥੀ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਵਾਪਿਸ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਾਰੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਜਨਮ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਕਹਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਨ - ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਥੇ ਸੰਕਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪਾਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਿਤਾ, ਇਹ ਗੂੜ੍ਹ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ 108 ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਕਾਲੇਜ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕਰ ਟਾਈਟਲ ਲੈ

ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਗੁਪਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸਲਈ ਬਨਾਰਸ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਟਾਈਟਲ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ 108 ਜਗਤਗੁਰੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਹੀ 108 ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 8 ਰਤਨ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ 108 ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯੱਗ ਜਦ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ 1000 ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ 10 ਹਜ਼ਾਰ, ਕੋਈ 50 ਹਜ਼ਾਰ, ਕੋਈ ਲੱਖ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਣਾਕੇ ਫਿਰ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਸੇਠ ਚੰਗੇ ਤੇ ਚੰਗਾ, ਵੱਡਾ ਸੇਠ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲੱਖ ਬਣਵਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਹੈ ਨਾ - 16108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਰੁਦ੍ਰ ਪੂਜਾ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਪਰ ਮਦਦਗਾਰ ਸਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਾਏ ਇਸਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ - ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ, ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਤੰਤ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਹੁਣ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੰਕਰ ਅੱਖ ਖੋਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਾ ਮੈਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਪਾਪ ਕਰਣਗੇ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੈਠ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਰਥ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਰਥ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੋਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਮੇਰਾ ਦਿਵਯ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਰਟਫੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹੇ - ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੁਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਿਕਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੁਖ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਲਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੁਖ ਚਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਵਾਣੀ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਿੰਪਲ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਮੇਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਰ੍ਵ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ - ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ - ਹੇਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਰਚਿਅਤਾ ਹੈ ਸਵਰਗ ਦਾ। ਬਾਪ ਨਰਕ ਥੋੜੀ ਹੀ ਰਚਣਗੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕੋਈ ਰਚਦੇ ਹਨ ਕੀ। ਮਕਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਵਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇੱਥੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸਭ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਗਏ ਐਡਾਪਟਡ। ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰਚਿਅਤਾ। ਜੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਐਮ ਅਬਜੇਕਟ ਹੈ ਹੀ ਇਹ ਬਣਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਕੇ ਮਾਰਬਲ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਵਰਲਡ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ। ਸਾਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸ ਨੂੰ ਚੋਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਕਰੈਕਟਰ ਹਨ ਸਭ ਆਸੂਰੀ। ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਹੈ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਈਸ਼ਵਰ ਆਕੇ ਖੋਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਰਾਈਟ ਅਤੇ ਰਾਂਗ ਦੀ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ। ਰਾਈਟ ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਇਟਿਅਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਰਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਾਇਟਿਅਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਇਟਿਅਸ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤਕ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਖੇਡ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਸੂਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਏਵਰ ਨਿਊ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਕਦੇ ਪੁਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਹੋਰ ਸਭ ਨਾਟਕ ਆਦਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰ੍ਵ ਧਾਰੀ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੇਡ ਜਾਂ ਮਾਂਡਵਾ ਵੇਖੇ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੰਨਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਣਗੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਹੁਣ ਪਾਰ੍ਵ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਰਿਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਗੇ, ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਨੇ ਜੋ ਕਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਕਰਾਵੇਗਾ - ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਤੰਤ (ਸਾਰ) ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਪੁਜਨੀਯ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਉਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਸੱਤ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਰਾਈਟ - ਰਾਂਗ ਦੀ ਜੋ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਰਾਇਟਿਯਸ ਬਣ ਜੀਵਨ ਬੰਧ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧੀ ਭਵ: ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੋਣਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਜੀਵਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਯੁਗੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਇਕ ਕਦਮ ਉਠਾਓ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਾਓ। ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧੀ ਹੈ - ਇਸ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ। ਪ੍ਰਾਲਬੱਧੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸਹਿਜ ਹੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਪਾਉਣਾ ਸੀ ਸੈ ਪਾ ਲਿਆ - ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਓ ਤਾਂ ਘੁੱਟਕੇ ਅਤੇ ਝੂਟਕੇ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸ਼ਵਾਸ ਹਿੰਮਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਠਿਨ ਕੰਮ ਵੀ ਅਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਮਤ੍ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ"

ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਮੋਖਸ਼

ਅੱਜਕਲ ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਮੋਖਸ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਮਾਤਮਾ ਲੋਕ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਉਹ ਤਾਂ ਕੋਟੇ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਤ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੱਦ ਤਕ ਮਨੁੱਖ ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਾਰੀ ਕ੍ਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੱਦ ਤਕ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣਾ ਇਹ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਜੱਦ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਤੱਦ ਹੀ ਉਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਆਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਉਹ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਆਏ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੋਈ ਕਈ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।